032:1M86:15 H4 DAIVAGATI NALAPPAT

032:1M86:15
H4

MUL
177606

DOCTRINA-VIM-PROMOVET-INSITAM

Madras University Library.

Call Number

Accession Number

Available for loan from

This book should be returned on or befor
the date last marked below.

61

177606

Daiva gati

ദൈവഗതി

(ഓട്ടൻതുള്ളൽ)

UNIVERSITY LIBRARY
1 June 1957
MADRAS

ഗ്രന്ഥകർത്താ:

നാലപ്പാട്ട്

Nalappat

രണ്ടാംപതിപ്പ്: കോപ്പി 1000

൧൧൨൨

PUBLISHED BY
VANNERI BOOK DEPOT,
PUNNAYURKULAM P. O.
(Malabar)

NATIONAL BOOK STALL
KOTTAYAM.
KALARIKAL BAZAAR

വില 8ണ.

as 8/-

തൃശ്ശിവപേരൂർ
മംഗളോദയം പ്രസ്സിൽ
അച്ചടിച്ചതു്.

177606
032:1M86:15
#4

അവതാരിക

ശ്രീമാൻ നാലപ്പാട്ടു നാരായണമേനോൻ ഒരു മുപ്പത്തിമൂന്നു കൊല്ലംമുമ്പ് ൧൦൮൭-ൽ 'കവനകൌമുദി'യുടെ നാലു ലക്കങ്ങളിലായി പ്രസിദ്ധീകരിച്ച ഒരു തുള്ളൽകൃതിയാണ് ഈ പുസ്തകത്തിലെ ഉള്ളടക്കം. ഇത്തരം പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങളെസ്സംബന്ധിച്ച് എഴുന്നുവന്നേയ്ക്കാവുന്ന ഏതു ചോദ്യത്തിന്നുമുള്ള ആദ്യത്തെസ്സമാധാനം, സുസമ്മതനായ ഒരു കവിയുടെ ആദ്യകാലരചനകൾ എങ്ങിനെയായിരുന്നു എന്നു കാണ്മാൻ സഹൃദയന്മാക്കുണ്ടാകുന്ന ഔത്സുക്യംതന്നെയാണ്.

വാല്മീകിരാമായണം ഉത്തരകാണ്ഡം ഐമ്പത്തൊമ്പതാംസർഗ്ഗത്തിനുശേഷം കാണുന്ന രണ്ടു പ്രക്ഷിപ്ത സർഗ്ഗത്തിൽ വിവരിച്ച ഒരു കഥയാണ് ഈ തുള്ളൽകൃതിയുടെ വിഷയം. ഉത്തരകാണ്ഡവും വാല്മീകീയമാണെന്ന് അഭിപ്രായമുള്ളവർപോലും പ്രക്ഷിപ്തമെന്നു നീക്കിവെച്ച ആ സർഗ്ഗങ്ങൾക്ക് ആർഷമായ മാഹാത്മ്യം പറയാൻ പാടില്ലെങ്കിലും, ഈ കഥയ്ക്ക് ആയിരത്താണ്ടു കാലത്തെ പഴക്കമുണ്ടെന്നു വ്യക്തമാകുന്നുണ്ടല്ലോ. ഈ കഥയുടെ ലക്ഷ്യമെന്തോ, അത് ഇന്നും നമ്മുടെ കൺമുമ്പിലൂടെ നടന്നുപോകുന്നതുമാണ്; നാം നടക്കുന്നേടത്തും ഇരിയ്ക്കുന്നേടത്തുംനിന്ന് ഒന്നു തിരിഞ്ഞോ മറിഞ്ഞോ നോക്കിയാൽ കാണാവുന്ന ദേവസ്ഥാനങ്ങളെല്ലാം, ഈശ്വരന്മാരുടെ സത്തയേയും അവരുടെ ഭക്തവാത്സല്യത്തേയുമെന്നതിലധികം, ഈ കഥയുടെ സാ

രാംശത്തെയാണല്ലോ ഇന്നും സർവ്വാത്മനാ വെളിപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. ഇങ്ങിനെ നിത്യനൂതനമായ ഒരു ചിരന്തനകഥയെ അധികരിച്ചുള്ള ഇത്തരമൊരു കൃതിക്കു വല്ലപ്പോഴും കാലം കഴിഞ്ഞുപോകലുണ്ടോ!

പ്രഖ്യാതമായ ഈ ഇതിവൃത്തത്തിന്മേൽ ഈ കവി വരുത്തിയിട്ടുള്ള മുഖ്യപരിഷ്കാരം ഇതത്രേ: മൂലകഥയിൽ, വ്യവഹാരത്തിലെ കക്ഷികൾ രാജാവു സചിവന്മാർ എന്നിങ്ങിനെ അത്യാവശ്യം വേണ്ടുന്നവരെ മാത്രമല്ലാതെ മററാരേയും പ്രവേശിപ്പിച്ചിട്ടില്ല; ഈ തുള്ളലിലാകട്ടേ, ആദ്യം ഹരജിക്കാരൻെറ പുറപ്പാടുമുതൽ അവസാനം രാജാവിൻെറ വിധിനടന്നതു വരെ, അടിസ്ഥാനം ഉത്തരകോസലത്തിലെ പൊതുജനങ്ങൾ അവരുടെ മാറിക്കൊണ്ടിരുന്ന അഭിപ്രായങ്ങളെ പ്രഖ്യാപനം ചെയ്തു പോന്നതായി വർണ്ണിച്ചിട്ടുണ്ട്. സൂക്ഷിച്ചുനോക്കിയാൽ, നഗ്നമായ മൂലകഥയുടെ ഒരു വെറും പശ്ചാത്തലമായിട്ടല്ല കവി അതത്ര വിസ്തരിച്ചിട്ടുള്ളതെന്നും, നേരെമറിച്ച് ആ കഥയെ പൊതുജനാഭിപ്രായഗതിയുടെ ചിത്രം വരയ്ക്കാനുള്ള ഒരു ഭിത്തിയായെടുക്കുകയാണ് ചെയ്തിട്ടുള്ളതെന്നും കാണാൻ കഴിയും.

അപ്പോൾ, നമ്മുടെ സാഹിത്യലോകത്തിലെ ഏതു പൊതുവഭിപ്രായത്തിൻെറയും ചൂണ്ടുവിരലിന്നു വഴങ്ങിക്കൊടുക്കാതെ സ്വന്തം വഴിക്കേ സഞ്ചരിച്ച പ്രതിഷ്ഠനേടിയിട്ടുള്ള ഈ കവി, തനിക്കു പത്തിരുപതു വയസ്സായിരുന്ന ആ കാലത്തുതന്നെ, പൊതുവഭിപ്രായത്തിൻെറ സ്വഭാവമെന്തെന്ന് എത്ര ശരിയായി അളന്നു ക

ണക്കാക്കിയിരുന്നു എന്നു കാണാകുന്നതാണ് ഈ കാവ്യത്തിലെ ഏററവും ആസ്വാദ്യമായ ഭാഗം.

ഇതൊന്നുമല്ലാതെ, ഈ തുള്ളൽക്കൃതിയിൽ കവിയുടെ വാഗ്വൈഭവം എത്രത്തോളം തള്ളി പ്രവഹിക്കുന്നുണ്ട്, ഹാസസാഹിത്യത്തിന്നു പററിയ നർമ്മോക്തികളും ഭാഷാരീതികളും ഏതേതു മട്ടിൽ രൂപംകൊണ്ടിട്ടുണ്ട് എന്നൊക്കെ നോക്കുന്ന ഒരുതരം വായനക്കാരുമുണ്ടാവാം —അവൎക്കും ഇതു വായിച്ചാൽ കട്ടും നിരാശപ്പെടേണ്ടിവരില്ലെന്നു തോന്നുന്നു.

എന്തായാലും, ഈ കൃതി വേണ്ടുവോളം ഭാഗ്യശാലിയാണെന്നു പറയാൻ വയ്യ: ശ്രീമഹാവിഷ്ണുവിൻെറ ഏഴാമത്തെ അവതാരമായ ശ്രീരാമചന്ദ്രൻ തിരുവടിയുടെ നലംതികഞ്ഞ നാടുവാഴ്ചയെ വൎണ്ണിക്കുന്ന ഈ കാവ്യത്തെ, തുള്ളൽക്കാവ്യങ്ങളുടെ ജന്മാവകാശമനുസരിച്ചു, നമ്മുടെ അമ്പലങ്ങളുടെ മതിലകത്തുവെച്ചു പാടിത്തുള്ളുവാൻ കരളുറപ്പുള്ള ഒരു തുള്ളൽക്കാരനെ കണ്ടുകിട്ടുവാൻ വിഷമമുണ്ടാവും; എന്നോ മരിച്ചുപോയ ഇതിഹാസപുരുഷന്മാരേയും എങ്ങാനുമുള്ള ഈശ്വരന്മാരേയും പരിഹസിക്കുന്നതുപോലെയല്ലല്ലോ, പ്രത്യക്ഷമൂൎത്തികളായ മനുഷ്യേശ്വരന്മാരെ പരിഹസിക്കുന്നത്.

കോഴിക്കോട്, } കുട്ടികൃഷ്ണമാരാര്.
൧൧൨൦ മേടം

824
1944

UNIVERSITY
1 June 1957
MADRAS

ദൈവഗതി

പണ്ടതിരറ്റ പരാക്രമശക്തികൾ-
കൊണ്ടടരിങ്കലൊരെതിരില്ലാതേ
കണ്ട ജഗത്തുകളൊക്കെയടക്കിന
കണ്ടകനാം ദശകണ്ഠാശരനെ,
ആണായിട്ടെതിരിട്ടുവരുമ്പോൾ-
ക്കാണാം ചുന്നയും ത്രാണിയുമെന്നായ്
ബാണാഗ്രത്താലറിയിച്ചു,വനിൽ
പ്രാണാപായമണച്ചു,ലകെങ്ങും
നീണ്ട പുകൾപ്പൂമ്പട്ടു വിരിച്ചുര-
പ്പൂണ്ട പുരത്തിൽപ്പുരുസുഖപൂർവ്വം,
തണ്ടലർമിഴി ജാനകിയും പ്രിയമുൾ-
ക്കൊണ്ട സഹോദരരേവരുമായി,
തണ്ടരികൾക്കുറുമാറുജ്ജ്വലമുശിർ-
കൊണ്ട പരന്തപഭടരൊട്ടുമൊപ്പം
അണ്ടർകുലേശ്വരനമരാവതിയിൽ-
ക്കണ്ഠത വിട്ടു കുടുംബത്തോടും
ആരാലരുളുന്നതുപോ,ലനുദിന-
മാരാലും പരിപൂജിതനായി,
താരാർമാതനുവേലം തഴുകും
ശ്രീരാമൻ ധര കാത്തരുളുമ്പോൾ,
നേരായിങ്ങിനെയൊരു കഥയുണ്ടായ്:
സാരാസാരമറിഞ്ഞവർ കേൾപ്പിൻ!

ഒരുനാൾ, പതിവിൻപടി,പല ഭൂപരു-
മൊരുമിച്ചരിയ നിജാഗ്ര്യസദസ്സിൽ,
അത്ര സഭാജനമപ്പിച്ചരുളിട്ട-
മത്തൊഴുകൈകൾ നിറഞ്ഞതിലൂടെ,
നിരവധി പൂവ്ജർ വാണു പുകഴ്ന്നൊരു
നിരഘാസനസവിധത്തിലണഞ്ഞു,
പരമാദരമതിലേറിയിരുന്നാൻ
പരമാത്മാവാം പങ്കജനയനൻ.
ഉടനേതന്നേ നൃപനുടെ തൃക്ക-
യ്യടയാളം വേണ്ടുന്നവ പലതും
തിരുമുമ്പാകെ കൊണ്ടുനിരത്തീ
പെരുത്തു വണക്കമൊടൊരു കാൎയ്യക്കാർ.
മതിമാന്മാർമണി മന്നവനതുകളി-
ലതിവേഗം തൃക്കണ്ണു നടത്തി,
എതിരേ നില്ക്കുമമാത്യപ്രവരനൊ-
ടതിലപ്പപ്പോൾച്ചിലകാൎയ്യത്തിൽ
ഒന്നോ രണ്ടോ വാക്കുകൾ ചോദി-
ച്ച,ന്നോട്ടം തീൎത്തൊപ്പുകൾ വെച്ചാൻ.
ശിവനേ, രാജ്യമിതൊന്നു ഭരിപ്പാ-
നവനീനാഥന്നെന്തു ഞെരുക്കം!
ഭുവനം പതിനാലൊരുപോലിങ്ങനെ-
യവനംചെയ്യുവതവിടുന്നല്ലോ.
കടൽ ചാടുന്ന ഹനുമാനെന്തൊ-
ട്ടിടവേണം ചെറുതോടു കടപ്പാൻ?

ആയത്തു തിന്നളവൊരുവൻ പുറമേ
പോയത്യുച്ചമിതോതി വിളിച്ചാൻ:
"സങ്കടഹരജിക്കാരുണ്ടെങ്കിൽ-
സ്സങ്കടമിപ്പോൾ ബോധിപ്പിയ്ക്കാം.
വങ്കന്മാരെ വിളിച്ചാൽക്കാണി-
ല്ലെ,ങ്കൽപ്പാട്ടുകിടക്കും പിന്നെ.
അവരുടെ സമയം നോക്കിയിരിപ്പാ-
നിവനിന്നവരുടെ ശമ്പളമെന്നോ!
വേണം കാരിയമെന്നുണ്ടെങ്കിൽ-
ക്കാണാവുന്നേടത്തു വരട്ടെ.
ഇവരെത്തേടി നടക്കാൻ പണിയിവ-
നവസാനിയ്ക്കാപ്പണികൾ കിടപ്പൂ."
ഇങ്ങിനെയോതി നടന്നു വിളിച്ചി-
ട്ടെങ്ങുമൊരാളെക്കാണ്മാനില്ല.
സങ്കടമുണ്ടോ നാട്ടിൽസ്സരസിജ-
മങ്കപുണർന്നവനുലകു ഭരിയ്ക്കേ!
എത്ര തിരഞ്ഞും ഹരജിക്കാരെ-
ത്തത്ര കിടയ്ക്കാഞ്ഞവനും പോന്നു,
ആർത്തനൊരുത്തനുമില്ലെന്നുള്ളതു
പാർത്ഥലപതിയൊടുണർത്തി വണങ്ങി.
കരുണാകരനാമവിടുന്നപ്പോ-
ളരുളിച്ചെയ്തതുമീവിധമല്ലോ:
"അങ്ങിനെ മുറവുമുറയ്ക്കുകവയ്യി,വ-
നങ്ങേതിടവും നോക്കീലെന്തോ?

ദൈവഗതി

വല്ലവരും വല്ലേടവുമിരിക്കാ-
മല്ലലുരപ്പാൻ തരവും നോക്കി.
പോയിത്തിരയുവിനെല്ലാടവു"മെ-
ന്നായി ക്ഷിതിപതി കല്പിച്ചളവിൽ,
ചൊടികൂടും ചില കൂട്ടരിറങ്ങി-
പ്പടികാവല്ക്കാരൊട്ട ചോദിച്ചു;
അരമനചുററുമറക്കെപ്പലപടി
ഹരജിക്കാരെ വിളിച്ചുനടന്നു;
മുക്കിലുമോരോ മൂലയിലും പലർ
തിക്കിയിരുന്നു കളിസ്ഥലന്നേടവും
എല്ലാം നോക്കി,യൊരുത്തനുമില്ലപ്പഴൽ
ചൊല്ലാനെന്നേ കേൾക്കാനുള്ളൂ.
ഫലമില്ലെന്നു പറഞ്ഞുന്നേരം,
ചിലരതിലിങ്ങിനെ തമ്മിലുരച്ചാർ:
"കൂട്ടക്കാരേ, പോരും, നമ്മുടെ
നോട്ടം വെറുതെ; മടങ്ങുക നല്ലൂ.
നാട്ടിൽസ്സങ്കടമില്ലിഹ; നാമി-
ക്കാട്ടിട്ടവതു ചില ഗോഷ്ഠികൾമാത്രം.
അവിടന്നവനി ഭരിക്കെസ്സങ്കട-
മെവിടെക്കാണും? ഇതെന്തൊരു ചിത്രം.
നല്ല വസന്തം പെരുമാറുമ്പോൾ
മുല്ലകൾ വാടിത്തളരുകയുണ്ടോ?
നിറയും ഗംഗാനദിയുടെ കരയിൽ,-
പ്പറയുക, ദാഹക്കെട്ടതി വരാമോ?
മേരുമഹാമലമുകളിലിരിപ്പോ-
ക്കോരുകിലുണ്ടോ പൊന്നിനു പഞ്ഞം?

നട്ടുച്ചയ്ക്കുമിരുട്ടാലുഴലിൽ-
പ്പെട്ടിടുമാളുകളെന്നായ്വരുമോ?
എന്നാലും താനഴലില്ല, വിടെയു-
മെന്നാച്ചൊന്നാൽ കേൾക്കില്ലവിടെ.
ഇന്നാമെന്തിനു പറയുവതി,ങ്ങിനെ
നന്നായിട്ടൊരു നരപതിയുണ്ടോ?
ദയയുള്ളവരെക്കാണാം, നല്ലൊരു
നയമേറുന്ന നൃപന്മാരെയുമേ;
ഇത്തിരുമേനിക്കൊതിരാമരചനെ-
യിത്തിരി പണിയുണ്ടിളയിൽക്കാണ്മാൻ!
വന്നഴൽ ചൊന്നാലതു കേൾക്കാൻ മടി-
യെന്നവരാണരചന്മാരധികം.
എന്നതു വിട്ടുപറഞ്ഞാൽക്കേൾപ്പവർ
നന്ന,വരെജ്ജനമെത്ര പുകഴ്ത്തും!
അതു പോയിട്ടാക്കെന്തൊരു സങ്കട-
മിതു ചോദിപ്പു മിനക്കെട്ടറിയും,
തീർക്കുമതെല്ലാ,മിത്ഥം പ്രജകളെ
നോക്കുന്നവരെ സ്തുതിചെയ്തിടുവാൻ
വാക്കുകളേതൊരു ഭാഷയിലുണ്ടു;-തു
നോക്കുകിൽ നാമതിസുകൃതികൾതന്നെ.”
ഇങ്ങിനെയോരോന്നോതിക്കൊണ്ടവർ
തിങ്ങിന ഭക്തിയൊടരചന്നരികേ
ചെന്നു വണങ്ങിയുണർത്തീ: “ഇജ്ജന
മിന്നു തിരഞ്ഞീടാത്തിടമില്ല.
ഒരുവനുമില്ലൊരു സങ്കടമെന്നേ
പറയുന്നുള്ളൂ കണ്ടവരെല്ലാം.

എന്തിനി വേണമതരുളിച്ചെയ്യുക
നിന്തിരുവടിതാൻ, ദീനദയാലോ!"
അന്നേരം നൃപനുടെ തിരുവുള്ളം
നന്നായ്ക്കണ്ടു സുമിത്രാതനയൻ
താനേതന്നെ നടന്നു പുറത്തെ-
യ്ക്കോ, നേരത്തൊരു ഗോപുരമരികെ
പരവശഭാവമിയന്നതിയായി-
ട്ടുരയും മെയ്യും ചോരയിൽ മുഴകി,
കാലുകൾ നാലും നീണ്ട കഴുത്തും
മാലുള്ളവിധം നീട്ടി മയങ്ങി
പാവമൊരെച്ചിൽപ്പട്ടി കിടപ്പു-
ണ്ടേവനുമുള്ളലിവുണ്ടാം കണ്ടാൽ.
ചത്തിട്ടില്ലതു ചുങ്ങിയ വയറിന-
കത്തിത്തിരിയൊരിളക്കം കാണ്മു.
അറിയൊരു ദയയാന്നരചകുമാരനു-
മരികേ ചെന്നു വിളിച്ചിതു മന്ദം.
കട്ട വിളിയ്ക്കെക്കണ്ണുമിഴിച്ചെ-
ന്നിട്ടു പതുക്കെ വാലുമിളക്കി
കേട്ടിതു താനെന്നറിയിച്ചിതു ചെറു-
പട്ടി,യെണിപ്പാനരുതതിനെന്നും.
ശിഷ്ടൻ പാർത്ഥിവപുത്രനുമവിടെ-
ക്കഷ്ടംവെച്ചു കുറച്ചിട നിന്നാൻ.
"ഏതൊരു പോക്കിരി നിന്നെത്തച്ചീ-
ത്തോതൊരുവസ്തുവുമരുതാതാക്കി?

പണ്ടേതന്നെയൊരെല്ലും തോലും
രണ്ടേ നിന്നുടെ മെയ്യതിലുള്ളൂ.
ചത്ത ശവത്തെക്കത്തിക്കശ്ശല-
മിത്തരമേററവനേതൊരു ദുഷ്ടൻ?
ആരാണവനതു പറക''—ദയാന്വിത-
മാരാജാത്മജനിതു ചോദിച്ചു,
അങ്ങു കിടന്ന കിടപ്പിൽത്താൻ ചെറു-
തെങ്ങുമിളക്കാതതിശ്രേഷ്ഠതയിൽ,
''എന്നുടെ സങ്കടമെല്ലാം ചൊല്ലുവ-
നെന്നുടെ നൃപനുടെ തിരുമുമ്പാകെ;
വല്ലവരും ചോദിച്ചാൽപ്പറകി-
ല്ലല്ലൊരക്ഷരമീ ഞാ''നെന്നായ്
പട്ടി പറഞ്ഞതു കേട്ടൊരു നേരം
ഞെട്ടിസ്സകലരുമെന്നേ വേണ്ടൂ.

''എന്തു വിസ്മയമൊരു
ജന്തു കടന്നുവന്നു
തന്തിരുമേനിയോടീ-
പ്പന്തിയിൽപ്പറകയോ!
വാനവാദികൾക്കാക-
മാനമാപത്തണഞ്ഞാൽ
ദീനത തീർത്തുവിടും
മാനവേശപരപുത്രൻ
സാരമിതല്ലതു,മൊരു
സാരമേയത്തിന്നുള്ള
പാരവശ്യത്തെത്തീർപ്പാൻ
പോരാ എന്നല്ലീ കേൾപ്പൂ?

നാലുപേർ കേൾക്കുമെന്നു
പോലും വിചാരമില്ല;
വാലുള്ളീ വകയുണ്ടോ
മേലുകീഴറിയുന്നു!"
കേൾക്കും ജനങ്ങളെല്ലാം
നാക്കു കടിച്ചുപോയി!
നെല്ലാകെപ്പശു തിന്നി-
ട്ടില്ലാതായെന്നു കേൾക്കെ,
വല്ലാതെ പാഞ്ഞുചെന്നു
തല്ലാൻ തുടങ്ങും വൈശ്യൻ
മർമ്മങ്ങളല്ലാതൊന്നു-
മമ്മാടിന്മേൽക്കാണാഞ്ഞു
ചുമ്മാ നിന്നുഴലുമ്പോ-
ളു, മ്മട്ടു കണ്ടൊരുത്തൻ
വന്മടലൊന്നെടുത്തി-
ട്ടമ്മാ, പൊതുക്കിവിട്ടാൻ!
മർമ്മമില്ലപ്പോളെന്നു-
ണ്ടമ്മമാർക്കൊരു ഞായം.
ഏവമൊരീഷലില്ലാ-
തീവക ചൊന്നതിനെ
കേവലം വേണ്ടതെന്നേ-
ന്നേവരുമോർത്തു നില്പായ്.
മന്നവപുത്രൻ പിട്ടി
ചൊന്ന വാക്കിതു കേൾക്കെ,

വന്ന പുഞ്ചിരി കാട്ടാ-
തൊന്നതിൻ നേക്കു നോക്കി,
കന്നും പറയാതങ്ങു-
നിന്നു നടന്നാൻ മന്ദം;
നിന്നു പരുങ്ങും ജന-
മൊന്നുകൂടിപ്പകച്ചു.
കത്തിടും തിയ്യിൽപ്പറ-
ന്നെത്തിപ്പതിച്ച പാററ
ചത്തതില്ലെന്നാകാഴ്ച
പുത്തിരി കണ്ണിന്നെല്ലാം.
"അൻപുകൂടുന്ന കൊച്ചു
തമ്പുരാനൊന്നിടഞ്ഞാൽ
കിംപുരുഷരും പേടി-
ച്ചമ്പുന്നിതൊന്നുപോലെ;
ഇന്നവിടത്തോടേവം
ചൊന്നതെന്തൊരു ജന്തു!
കന്നു കാണണ"മെന്നായ്
വന്നുനിറഞ്ഞു ജനം.
ആവകക്കഥയൊന്നും
കേവലമറിയാത്ത
ഭാവത്തിൽക്കിടപ്പുണ്ടാ-
ശപാവസ്ഥലത്തു, ചിത്രം!
ആയതു കണ്ടതിലൊരുവിധമേറെ
പ്രായം ചെന്നവരാം ചിലരപ്പോൾ

ആയതകൌതുകമൊരുമിച്ചിങ്ങിനെ
ഞായം പറയുവതിന്നു തുടങ്ങീ:
"കണ്ടോ താനൊരു ചെക്കിളിനായിന്നു
പണ്ടോക്കാത്തൊരഹമ്മതിയിപ്പോൾ!
കണ്ടവരേകുമൊരെച്ചില്ലു തിന്നും-
കൊണ്ടലയും ചില നായ്ക്കളിവണ്ണം
തണ്ടും കാട്ടി നടക്കുക, നാമതു
കണ്ടു പൊറുക്കയു,മുചിതംതന്നെ!
അമ്പട, പൊട്ടപ്പട്ടി, നിനക്കീ
വമ്പത്തരമെവിടുന്നു പഠിഞ്ഞു!
ഉമ്പർകുലേശ്വരനിനിമേൽത്തൊഴണം
നിൻപദമെന്ന നിലയ്ക്കായല്ലോ.
കണ്ടതു വല്ലതുമവിടെപ്പറയാൻ
തൊണ്ട വിറച്ചിടുമമരേന്ദ്രന്നും;
ഇണ്ടൽ വെടിഞ്ഞവിടത്തൊടിതോതിയു-
മുണ്ടല്ലോ തവ കൂട്ടിൽജ്ജീവൻ!
ശ്രീരാമാനുജനവിടുന്നീമു-
പ്പാരാകെപ്പുകൾവീശിന വീരൻ;
നേരായഖിലജഗത്തിനുമപ്പദ-
താരാണാശ്രയ,മേവമിരിപ്പൂ
തൻതിരുമുമ്പിലഹമ്മതിതൻതല
പൊന്തിക്കേട്ടിട്ടില്ലിതുവരെയും
തെണ്ടിനടക്കുന്നൊരു പട്ടിക്കതി-
നുണ്ടിങ്ങിനെ കഴിവെന്നതു ചാതുരം!

തൊട്ടിട്ടില്ലിതുവരെയിതു വറെറാ-
ന്നിട്ടിട്ടിത്തിരി വെള്ളംപോലും
പട്ടിണിതന്നെ കിടന്നു കിടന്നൊരു-
മട്ടിൽപ്പാകം വന്നുകഴിഞ്ഞു.
എല്ലും തോലും താനുട,ലതിലൊരു
തല്ലുംകൊണ്ടു തരംപോലിനിയും
ഇങ്ങനെ ഗവ്വള്ളിതിനെദ്ധരണിയി-
ലെങ്ങിനെ വെച്ചു പൊറുപ്പിക്കാവൂ!
നേരു പറഞ്ഞാ,ലേറിയ ദയകൊ-
ണ്ടാരും ചോദിക്കില്ലെന്നായാൽ
മാറുകയില്ലിനി നായ്ക്കൾ, ശിരസ്സിലു-
മേറും; നമ്മൾ പൊറുക്കേ വേണ്ടൂ.
ഇതിനെക്കുററം പറയേണ്ടാ,തമ-
സ്ഥിതി നോക്കാത്തോർക്കിങ്ങിനെതന്നെ.
അവരവരുടെ നില നോക്കാതീവക
ശവമൊട്ടു ഞായം പറയാൻ നിന്നാൽ
ഏവം പററണ,മേവം പററിടും!—"
ഈവിധമോരോന്നാളുകൾ ചൊല്ലേ,
"നിന്നെ വിളിക്കാൻ കല്പനയായീ;
ചെന്നെന്തഴലെന്നവിടെപ്പറക"
എന്നു പറഞ്ഞു സുമിത്രാതനയൻ
വന്നാ,നാളുകൾ നിന്നു മിഴിച്ചു.
"നായിന്നു സഭയിൽക്കേറാൻ കല്പന-
യായി;-യതെത്തിപ്പു നൃപസുതനും!
അമരാധിപനെതിരരചന്മാർക്കും
സമയം നോക്കണമവിടെച്ചെല്ലാൻ;

ഇയ്യെഴവിന്നെന്തുമില്ലെന്നോ!
നിയ്യെവിടുന്നു വരുന്നൊരു ജന്തു?
ആരെശ്ശകുനം കണ്ടുവഴിയ്ക്കു?-വ-
നാരെന്നാലും ഗുണവാൻതന്നെ.
എണ്ണത്തെട്ടു വയസ്സു കഴിഞ്ഞി-
ക്കുംഭംകൊണ്ടു തികഞ്ഞൊരു കിഴവൻ
ആയിരമമ്പിളിയല്ലതിലപ്പുറ-
മീയിവനിപ്പോഠം കണ്ടുകഴിഞ്ഞു;
അത്യത്ഭുതമാം കാഴ്ചകളിഹ ഞാൻ,
സത്യം പറകിൽ,പ്പലതും കണ്ടേൻ;
ഇന്നെറികെട്ട മൃഗങ്ങളെയിങ്ങിനെ
വന്നെതിരേററൊരു രാജകുമാരൻ
അവനിപസഭയിലെഴുന്നള്ളിച്ചൊരു
വിവരം കേട്ടറിവില്ലിതുവരെയും!
നിന്നുടെ ഭാഗ്യം! മററിവരെന്തിനു
നിന്നു വൃഥാവിൽ വിചാരിക്കുന്നു!"
ഇങ്ങിനെയോരോന്നോതിക്കൊണ്ടാ-
ത്തിങ്ങിടുമാഠംക്കൂട്ടത്തിൽപ്പലരും,
ചത്തകണക്കു കിടക്കും ശപാവുട-
നത്തലൊടെഴുന്നേററങ്ങിനെ മന്ദം
കുത്തിയിഴഞ്ഞു നടക്കെയതിന്മേ-
ലിത്തിരിയുള്ളിലസൂയയുമായി,
അതിനുടെ പിറകെക്കൂടീ; കൌതുക-
മിതിലുംമീതെ ജനങ്ങഠംക്കില്ല.
ഏവം വളരെപ്പരിവാരത്തൊടു-
മാ വയ്യാത്തൊരു ജന്തു പതുക്കെ

ദേവന്മാക്കും കാണാൻ കൊതിയാം
കേവലപുരുഷസദസ്സിലണഞ്ഞാൻ.
മറകളുടെ പൊരുളറിയു-
മനഘമുനിമുഖ്യരും
മററു മാനാഢ്യരാം
മാനവശ്രേഷ്ഠരും
നിരവധികഗുണനികര-
വിളനിലനിലയേഴും
നീതിശാസ്ത്രജ്ഞരാം
മന്ത്രിപ്രവീരരും
നിറയുമതിമഹിതതമ-
മവനിപസഭാസ്ഥലം,
നിശ്രേയസാനന്ദ-
ലക്ഷ്മീനികേതനം;
ഉലകുകളിലിടനിറയു-
മുരുപുകൾ പുലത്തിയോ-
രൂർജ്ജസപ്ലാശയ-
ന്മാരേറെ വാണിടം;
വലമഥനനമരരൊട്ട-
മമിതവിഭവാഢ്യനായ്
വാഴും സുധർമ്മയെ-
ക്കാളും മനോഹരം;
സകലജഗദവനപര-
നമരനുതനീശപ്ലതൻ

സാരസലോചനൻ
വാച്ഛയാൽശ്ശോഭനം;
അതിലവശമണയുമൊരു
ശുനകനെ നയജ്ഞരാ-
മങ്ങെഴന്നോരൊക്കെ
നോക്കി നിശ്ചഞ്ചലം.
ഉടൽ മുഴവനുരുരുധിര-
മൊട്ട നട്ട മുറിഞ്ഞിഴ-
ഞ്ഞു, ള്ളിൽനിന്നോരോ
നെട്ടം ഞരക്കത്തൊട്ടം,
വിവശതയൊട്ടടനടനെ
വിഗതബലമൂഴിയിൽ
വീണുമെണീററും
പത്തുക്കെപ്പുത്തുകവേ,
പെരുത്തു മിഴിജലമൊഴുകു-
മത്തു വളരെ വേദന-
പ്പെട്ടു തൻമോന്തകൊ-
ണ്ടോരോന്നു കാട്ടിയും
പരിചുടയ നൃപതിലക-
സഭയുടെയൊരററത്തു
പാവം പണിപ്പെട്ടു
ചെന്നു വീണീടിനാൻ.
അതുസമയമവനിപതി
മതികനിവൊടെ“ന്തു നി-

ഷ്ലാത്തനായ്ത്തീൻ ചൊ-
ല്ലേ"ന്നു ചോദിയ്ക്കവേ
അവശമത്തു പുനരൊരുയിർ
കയറിയെഴുന്നേററു നി-
ന്നാമ്മാറു മെല്ലെ വാ
ലാട്ടിപ്പറകയായ്:—
"അടിയനിത, തൃപ്പദം
കൂപ്പുന്നു ചേവടി-
പ്പൊടി മമ ശിരസ്സണി-
ഞ്ഞീടുമാറാകണം.
പുതുമയൊടു പൂമകൻ
ഭുവിലുണ്ടാക്കിട്ട-
ന്നിതു പല മൃഗത്തെയും
പാടുള്ളപോലവേ;
അടിയനതിൽവെച്ചലം
താഴെയാ,ണൊക്കുമ-
ള്ളടിമ, തിരുമുമ്പിലെ-
ന്തൊന്നു ചെയ്യേണ്ടു, ഹാ!
അറിയൊരറിവൊക്കയും
വേണ്ടപോലൊത്തെഴും
പെരിയവർ പരുങ്ങുന്നു
നിന്മുമ്പിലെത്തുകിൽ!
മറകളൊരുപോലെ നി-
ന്നിത്ര നാൾ 'നോക്കിയും

മറയൊഴിയെ നിൻപദം
കണ്ടതേ ഇല്ല പോൽ
അത്ര മമ പുരോഭുവി
ശ്രീവത്സന്നോവമൂഠം-
കൗതുകമൊട്ട കാണുവാൻ
സാധിച്ച കാരണം,
ഒരു പിഴയുമെന്നിയേ
നില്ക്കുമിജ്ജന്തുവിൽ-
ക്കരുമനകളീവിധം
കാട്ടിവിട്ടുള്ളവൻ
മമ മഹിതബന്ധുവായ്-
ത്തീൻ: നിന്നമ്പിലോ
വിമതരുടെ ശബ്ദ-
മാഹന്ത, നാരായണ!
അനുചിതമിതെങ്കിലും
ചൊല്ലുന്നു ദുഷ്ടനാം
മനുജനൊരുവൻ കട-
ന്നെന്നെയിമ്മാതിരി
വെറുതെ മുതുകെല്ലിതാ,
തല്ലൊടിച്ചിട്ടു; നി-
ന്തിരുവടിയൊഴിഞ്ഞതാ-
രുണ്ടു ചോദിക്കുവാൻ!
ശിവ, ശിവ! തുലോം പീഡ-
പെട്ടെനിയ്ക്കിങ്ങു നി-

ന്നിവ പറയുവാൻ വയ്യ,
കാരുണ്യവാരിധേ!
അവനൊരു വിളിപ്പാട
ദൂരത്തിനുള്ളില്ല-
ണ്ട,വനിപശിഖാമണേ,
രക്ഷിച്ചുകൊൾക മാം!"
വിനയയുതമീവിധം
ചൊല്ലിയല്ലൽപ്പെട്ടം
ശുനകനഥ വീണ്ടുമേ
മോഹിച്ചു വീണുപോയ്.

"ചിത്രം ചിത്ര" മിതെന്നു സഭാജന-
മത്രയുമൊത്തു പുകഴ്ത്തുംവണ്ണം
ഉത്തമപുരുഷൻ തന്നോടീവിധ-
മുത്തരമുചിതംപോലെയുണർത്തി
പാവങ്ങളിലനുപാവമിതവിടെ-
ച്ചാവതിനെന്ന് പഠിയ്ക്കു പതിയ്ക്കേ,
എല്ലാവർക്കുമതിന്നുടെ മേലൊരു
വല്ലാതുള്ളനുകമ്പ വളന്നു.
"കഷ്ടം താനിച്ചെയ്യോരു കയ്യ്;ദു-
ദൃഷ്ടനെവന്നിതു തോന്നിപ്പോയി!
ഒന്നിനുമാകാത്തിതിനെയുമൊരുവനു
കൊന്നിടുവാൻ കൈ ചെന്നിടുമെന്നോ!
പട്ടിയിതെങ്കിലുമെന്തു വിചക്ഷണ-
മട്ടിലിരിപ്പൂ വാക്കുകളെല്ലാം!

നല്ലറിവുള്ളൊരു ജന്തുവിതിന്നീ-
യല്ലൽ പിണഞ്ഞതു കഷ്ടംതന്നെ!"
മാന്യസദസ്യന്മാരിങ്ങിനെയോ-
രോന്നു വിചാരിയ്ക്കുന്നതിനിടയിൽ,
കരുണാകരനായഖിലേശ്വരനാം
പുരുഷോത്തമനുടെ കല്പനയാലേ,
നാലു ഭടന്മാരാകുലനാരെ-
ന്നാലും കൊണ്ടുവരുന്നതിനായി
ഉടനെയിറങ്ങി നടന്നഥ പൌര-
ക്കിടയിൽച്ചെന്നു വിചാരണചെയ്താർ.
"നേരു പറഞ്ഞീടുവനെന്നാൽത്തക-
രാറുകളേറെ വരാതെ കഴിയ്ക്കാം;
അല്ലെന്നാലൊട്ടുവിവരാലും കഴി-
വില്ലെന്നുള്ളൊരു കള്ളിയിലാവും.
അതു പാർത്തോതുവി, നിന്നൊരു നായിനെ
മുതുകിൽത്തല്ലിയ മുഷ്കരനേവൻ?"
പലരൊടുമിങ്ങിനെ നയമോടും ചില
ഖലരൊടു തട്ടിക്കയറിക്കൊണ്ടും
തെരുവീഥികളിൽ നടന്നന്വേഷി-
ച്ചൊരുവിധ,മിപ്പറയുന്നിടയാലേ,
ധരണീദേവയുവാവാമൊരുവനെ
വിരവൊടു ചെന്നാണ്ടവർ പിടികൂടി:
പിച്ചയെടുത്തുപജീവിയ്ക്കുന്നൊരു
പച്ചപ്പാവം ദ്വിജപുത്രനവൻ
എന്തു പിഴച്ചതു താനെന്നേതുമൊ-

രന്തംകാണാതുഴലുംനേരം,
കല്പനയുണ്ടു നടക്കണമെന്നാ-
യബ്ഭടനവനെക്കൊണ്ടു തിരിച്ചു.
ദൈവം തുണയെന്നോത്തവനവരുടെ
ഭാവംനോക്കി നടക്കുകയായി.
പോരുംപൊഴുതവർതന്നിരുഭാഗവു-
മേറുന്നുണ്ടു പരം പുരുഷാരം.
'പിടിയടി'യെന്നിങ്ങിനെ ഭടർ 'കണ്ണും
പിടിയും' കാട്ടിക്കല്പിയ്ക്കുകിലും
ആളുകൾ വന്നു തടിപ്പൂ, കടലിൽ-
ക്കോളുപിടിച്ചലയേന്തുംവണ്ണം.
എന്തിതിലിത്രയുമത്ഭുതമെന്നായ്-
ച്ചിന്തിയ്ക്കരുതറിവുള്ളവർ നിങ്ങൾ;
ശ്രീരാഘവപുരമാണതു കുററ-
ക്കാരെക്കാണുവതെങ്ങിനെയവിടെ?
നൃപഭടർ വനതിൽനിന്നു പിടിച്ചിതൊ-
രപരാധിയെയെന്നല്ലോ വന്നു!
തൽപുരവാസിജനത്തിനതിൽപ്പര-
മത്ഭുതമെന്തു ഭവിപ്പാനുള്ളൂ!
വന്നവരൊക്കെയു"മെന്തൊരു തെററിവ-
നെ"ന്നബ്ഭടരൊടു ചോദിച്ചിടവേ,
ഏവമുരച്ചാരവർ: "ഇനി നിങ്ങൾ-
ക്കീവക വരുവതു സൂക്ഷിച്ചിടുവിൻ.
നോക്കിനടക്കണം, മത്തുകൂടാതെ
പോക്കിരിവേഷം കെട്ടരുതാരും

032:1M86:15 H4
...VERSITY LIBRA...

ചട്ടികളോടും കൂടിയഹമ്മതി
വിട്ടിടപഴകുവതാണിനിയുചിതം.
കണ്ടാൽക്കാൽകഴുകീടണമീവക
കുണ്ടാമുണ്ടികൾ തലയിൽക്കയറി
ചെക്കിളിന്നായൊടുമേററം ചെയ്യരു-
തൊ,ക്കില്ലിവിടെ പ്രാഭവമൊന്നും.
പെരിയവർതമ്മോടുമെളിയവരോടും
മരിയാദയ്ക്കേ പെരുമാറേണ്ടൂ!
കരുണാകരനാമീശ്വരനവിടെ-
യ്യോരുപോലാണലിവെല്ലാവരിലും!
പട്ടിയുമാഢ്യബ്രാഹ്മണനും ശരി-
മട്ടിൽത്താനവിടുത്തെ മനസ്സിൽ.
ഒരു വെറുമീച്ചയൊടാകിലുമിനിമേൽ-
ക്കരുമന കാട്ടാൻ സൂക്ഷിയ്ക്കേണം.
'ആരിജ്ജന്തുക്കൾക്കുള്ളഴലുകൾ
പാരിന്നധിപതിയോടറിയിപ്പാൻ'
എന്നുനിനച്ചു ഞെളിഞ്ഞീടാ,യ്ക്കവ-
യിന്നു മനുഷ്യരിൽനിന്നു കവിഞ്ഞു.
എന്തു പഠിപ്പുള്ളവരേക്കാളും
ജന്തുക്കൾക്കറിവേറിക്കാണ്മൂ.
കാലംപോയൊരു പോക്കുവിചാരി-
ച്ചാലവസാനം കാണാനില്ല!"
ഈവിധമോരോന്നോതി നടന്നവ-
രാവിർമ്മോദമണഞ്ഞു സഭാന്തേ,
ബ്രാഹ്മണസുതനെത്തിരുമുമ്പാകെ-
ത്താഴ്മയിൽ നിർത്തിത്തൊഴുതുവണങ്ങി.

ആരണയുവാവിനോ-
ടാ രഘുവീരനപ്പോൾ,
"ആരശപാവിനെക്കൊല്ലാ-
നാരംഭിച്ചതു? ചൊല്ക."

എന്നു ചോദിയ്ക്കെപ്പാവ-
ത്തിന്നു വിറച്ചു ദേഹം;
കന്നുകൂടിത്തൊഴുതു
നിന്നുണർത്തിച്ചിതേവം:

"കാരുണ്യനിധേ, ഞാനാ-
ന്നേരുണ്ടായതു ചൊല്ലാം.
ആരും തുണയില്ലാത്തു-
ള്ളോരു ദരിദ്രനീ ഞാൻ;

കർമ്മവശാലെന്നച്ഛ-
നമ്മമാർ ചെറുപ്പത്തി-
ലിമ്മന്നിലെന്നെയിട്ടേ-
ച്ചുമ്മഹാപഥം പൂകി.

കററക്കാശില്ല കയ്യിൽ,
കററസ്ഥലായിട്ടും തീൻറു;
മററത്തവരിലു-
മൂററക്കാരാരുമില്ല.

ചട്ടവും നടന്നിര-
ന്നിട്ടണയുന്നതെന്തോ
പെട്ടപാടതു ഭക്ഷി-
ച്ചിട്ടത്രേ പുലരുന്നു.

ഇന്നു ഞാനതിന്നായി-
പ്പോനേൻ പുലച്ചസ്സെന്നാൽ
കണ്ണും കിടച്ചില്ലുണ്ണി-
യെന്നെതാൻ പറയട്ടേ.
എണ്ണമിന്നലെപ്പോയി-
ല്ലങ്ങുകിടന്നിതി,ന്നും
പൊങ്ങുമോ സാപ്പാടെന്നുൾ-
ത്തിങ്ങും വിഷാദത്തോടേ.
ഉന്നിനടക്കമെൻെറ
മുന്നിൽ വന്നിട്ടീപ്പട്ടി
നിന്നിതിളകാതപ്പോ-
ളൊന്നിവൻ തല്ലിപ്പോയി!
ഏവം പററിപ്പോമെന്നു
കേവലം കരുതീലാ:
ദൈവമെൻകൈകൊണ്ടാണി-
ന്നീവിധം വെച്ചിരിപ്പൂ!
അക്കിക്കോണിനാലെന്നു-
മിക്കിതിതലമെല്ലാം
രക്ഷിച്ചപോരും ഭവാൻ
ശിക്ഷിച്ചുകൊള്ളുകെന്നെ.''
ഈവണ്ണം നേരായുവീ-
ദേവകുമാരൻ ചൊല്ലെ-
പ്പാവത്തിൽദ്ദയതോന്നി-
യേവക്കമൊരുപോലെ.

“പെരികെക്കൊള്ളാം! ഭുവനം കിഴ്മേൽ-
മറിയുകയെങ്കിലിവണ്ണം വേണം.
ഭുവനോത്തരമീ ബ്രാഹ്മണജന്മം
ശിവനേ! നായിൻ കുലമതിനീചം;
അവനിയ്ക്കിയലും രണ്ടതിരുകൾ പോ-
ലിവ തമ്മിൽപ്പെട്ടമന്തരമമിതം.
ഒരു വംശത്തിലെഴുന്നവരെത്താഴ്-
മൊരുപോലിന്നേതര ചന്മാരും;
മറുകുലമാണ്ടവ മർത്ത്യന്മാരുടെ
വെറുമടിമകളാണേവമിരിയ്ക്കേ,
ഒരു നായിനെയൊരു ഭൂസുരപുത്രൻ
കരുണവെടിഞ്ഞു വധിച്ചാൽത്തന്നെ
അതിനെന്താണൊരു ശിക്ഷ? വിശിഷ്ട-
സ്മൃതികളിലില്ലാത്തുള്ളതിതല്ലോ.
അങ്ങിനെയല്ലിനിയുണ്ടെന്നാൽത്താ-
നിങ്ങിവരാരും കേട്ടിട്ടില്ല.
നാരായണനവിടുന്നറിവിൻനെടു-
വേരാണനഘചിദാത്മകനല്ലോ.
തൻമതമെന്തെന്നറിയാമെന്തിനു
നമ്മൾ കിടന്നിഹ പതറീടുന്നു!”
മാന്യസഭാജനമവിടെയിരുന്നോ-
രോന്നിങ്ങിനെയുരചെയ്തിതു തമ്മിൽ.
അന്നേരത്തവനീശ്വരനിങ്ങിനെ-
യൊന്നു മൃദുസ്മിതമാർന്നരുൾചെയ്തു:
“നീതിവിശാരദരെന്നു പരക്കെ
ഖ്യാതി വളർന്ന മഹാന്മാർ നിങ്ങൾ

അതിയായുള്ളവഗാഹം വേദ-
സ്മൃതിശാസ്ത്രങ്ങളിലുള്ളവരല്ലോ.
എന്തിവിടെച്ചെയ്യേണ്ടു? ഭവാന്മാർ
ചിന്തിയ്ക്കുന്നതറിഞ്ഞാൽക്കൊള്ളാം.
നിങ്ങൾ നിനച്ചു കഥിച്ചതിൽ നീതിവി-
ഭംഗം വരുവാൻ വഴിയില്ലല്ലോ.
അപരാധികളെ വൃഥാ വിടുകെന്നാൽ
നൃപനീതിയ്ക്കതു യോജിച്ചിടുമോ?
ആരണപുത്രന്നപരാധത്തിനു
ചേരത്തക്കൊരു ശിക്ഷ വിധിപ്പിൻ."
കേവലപുരുഷൻതന്നുടെ വാക്കുക-
ളേവം കേട്ടു സഭാജനമെല്ലാം
സ്സ്ഫുടമൊന്നിച്ചു വിചാരിച്ചുടനേ
"വിടണം വിപ്രകുമാരനെ"യെന്നാർ.

അവരുടെയാവിധമുള്ളൊരു വിധിയതി-
വിവശതയോടേ കേട്ടൊരുനേരം,
കാലൻ വരുവാൻ കാത്തുകിടക്കും-
പോലഴലാന്നിളകാതെ മയങ്ങി
വീണുകിടന്നൊരു പട്ടി, പതുക്കെ-
ക്കാണുന്നോക്കുകമലിയുംവണ്ണം,
എഴുനേററിങ്ങനെ നിന്നു, നിണംവാ-
ന്നൊഴുകും വാലതിവിവശമിളക്കി,
ഭയവും വ്യസനവുമാന്നൊരു മിഴിയാൽ-
ട്ടയകോലുന്ന നൃപാലനെ നോക്കി,

പറയാനുണ്ടൊന്നെന്നറിയില്ലെ-
പ്പരമാത്മാവാം പൃഥിവീപതിയും
"പറക ഭയം വേണ്ടെ"ന്നരുൾചെയ്യാൻ;
തരസാ ശുനകനുണർത്തുകയായി:—
"അറിയേണ്ടുന്നവ മുഴുവൻ വഴിപോ-
ലറിയും മാന്യർ നിറഞ്ഞ സദസ്സിൽ
അരുതാതുള്ളതു ചൊല്ലീടിലുമൊരു
തിരുവുള്ളക്കേടണയരുതെന്നിൽ.
അടിയനുള്ളഴലെന്നും നിന്തിരു-
വടിയൊടുണർത്തുകയേ ഗതിയുള്ളൂ.
കരുണാകരനാമവിടെയ്ക്കെന്നിൽ-
ത്തിരുവുള്ളം ചെറുതുണ്ടെന്നാകിൽ.
ദേവസ്വത്തിൻ ഭരണം പൃഥിവീ-
ദേവകുമാരനേല്പിക്കേണം!"
അന്നായിൻ മൊഴി കേൾക്കെ നൃപാലൻ
"നന്നു, നിനക്കായ്ചെയ്തിതതെ"ന്നാൻ.
പിന്നെപ്പറയുവതെന്താ നിസ്വനെ
യന്നെതിരേറ്റു പുണർന്നിതു ലക്ഷ്മി!
ഒരുനാഴികമുമ്പൂണിനു വേണ്ടി-
യത്തെരുവീഥികളിലലഞ്ഞ മനുഷ്യൻ
ഒന്നാന്തരമൊരു വൈശ്രവണൻ താ-
നെന്നാ, യത്ഭുതമെന്തിതിലേറെ!
ചുറ്റിയ മുണ്ടിന്നിണയില്ലാതേ
ചുറ്റിയ സാധുബ്രാഹ്മണപുത്രൻ
ആഭരണങ്ങളിലാകവെ മുഴുകി

പ്രാഭവമുള്ളനുയായികളോടും
അനഘളഭ്യതിയോടു വിലസും നല്ലൊരു
കനകപ്പല്ലക്കാണ്ടെഴുന്നള്ളി.
മറിമായങ്ങളിതൊക്കയുമെന്തെ-
ന്നറിയാഞ്ഞാളുകൾ നിന്നു മിഴിച്ചു!
"മന്നാന്തരമിശ്ശിക്ഷ! നമുക്കിതി-
നെന്നായാലും യോഗം വരുമോ?
പട്ടിയെയൊന്നു പൊതുക്കുകിലീവക
കിട്ടിടുമെന്നാൽ നല്ലൊരു കാര്യം!
പിച്ചയ്ക്കുഴറി നടന്നൊരു ഭൂസുര-
നൊച്ചപ്പെട്ടൊരു മാതിരി നോക്കു!
നാട്ടിൽപ്പെരിയവനാവാനീ വഴി
കേട്ടിട്ടില്ല മനുഷ്യരിലാരും.
തല ചായ്പാനൊരു ചാളയുമില്ലാ-
ഞ്ഞലയും നിലപോയരനാഴികയാൽ
മണിമാളികമേലേറിയൊരിവനുടെ
കണിയിന്നെന്തെന്നറിഞ്ഞാൽക്കൊള്ളാം.
പുരുഷനു ഭാഗ്യം വന്നുകരേറു-
ന്നൊരു വഴിയേതെന്നാർക്കറിയാവൂ!
എന്നാലതിലും ചിത്രം, ശിക്ഷയി-
തെന്നാണല്ലോ കേൾക്കുവതിവിടെ!
ഇങ്ങിനെയായാലപരാധികളാൽ-
ത്തിങ്ങിനിറഞ്ഞിടുമല്ലോ ഭുവനം.
നീതിവിശാരദനവിടുന്നെന്തി-
ജ്ജാതിയിലിന്നൊരു ശിക്ഷ വിധിപ്പാൻ?

അറിയണമെന്തോ ചിലതിതിലുൾക്കൻ
മറിമായങ്ങൾ മറഞ്ഞു കിടപ്പൂ!”
ഇങ്ങിനെയോരോന്നോതിജ്ജനമിട-
തിങ്ങി നൃപാലസദസ്സിൻ പുറവും.

അതുസമയമങ്ങെഴ-
ന്നാളുകൾക്കൊക്കെയു-
ള്ളതുലമതിസംഭ്രമം
കണ്ടു കഞ്ജേക്ഷണൻ
വിനയമൊടുകൂടി വ-
ന്ദിച്ചു നിന്നീടുമ-
ശ്ശൂനകനോടു ചോദിച്ചു
മന്ദസ്മിതാഞ്ചിതം.
“അരിയ വരമല്ലയോ
നിയ്യവനേകിയി-
പ്പെരിയ നില ശിക്ഷയായ്-
ക്കല്പിച്ചതെന്തുവാൻ?
പറയുകറിവാം വിധം”—
[illegible] കേട്ടപ്പൊഴു-
[illegible]മജ്ജന്തു
[illegible]ച്ചിനാനിങ്ങിനെ:
“ശിവ, ശിവ, ചിദാത്മകൻ
തമ്പുരാൻ ചിട്ടിയാ-
മിവനൊടിതു ചോദിച്ച-
താണൊരത്ഭുതം!

MUL
177606

നിരുപമപരബ്രഹ്മ-
രൂപിയാകുന്ന നി-
ന്തിരുവടി നിനപ്പത-
ല്ലാതെന്തു ഭൂമിയിൽ?
അവനിസുരനന്ദന-
ന്നെന്തിതിന്നീതെയായ്-
ഭുവനപതിയാം ഭവാൻ
ശിക്ഷ നല്കേണ്ടു, ഹാ!
അടിയനു കഴിഞ്ഞ ജ-
ന്മത്തിലിജ്ജാലിയാൽ-
കൊടിയൊരഴലിത്രയും
വന്നുകൂടീലയോ?
കരുതലൊടിരുന്നു ഞാ-
നെന്നിട്ടുമീവിധം
പെരുകി മമ ദുഃഖമി-
ജ്ജന്മത്തിൽ; ആകയാൽ
ക്ഷമ കുറയുമിക്ഷമാ-
ദേവപുത്രന്നിനി-
ക്കമലഭവനെന്തു
സങ്കടം ചേർത്തിടാ!
വിമതരെ വലയ്ക്കുവാൻ
ദേവസ്വരക്ഷതൻ
ചുമതല കൊടുക്കുകിൽ-
പ്പോരും, പരന്തപ!

സ്സുടമിതുകളൊക്കയു-
  മങ്ങറിഞ്ഞുള്ളതേ;
വിട തരിക തൃപ്പദം
  ക്കുപ്പുന്നെനിയ്ക്കിനി.
അല,മടിയനാവതി-
  ല്ലേതും; ഭവൽകൃപാ-
ബലമിതുവരെയ്ക്കുന്നെ
  നിത്തി,യിന്നിച്ഛവാൻ
പരമകരുണാനിധേ,
  പാഹി! വേഗത്തില-
ച്ചരണനളി[illegible]-
  ച്ചേക്ക്, നാരായണ!"
ഇതു സപദി ചൊല്ലി വീ-
  ണപ്പുണ്യജന്തു പേ-
ത്തുലസുഖദായകം
  ചിൽപ്പദം ചേരവേ,
അവിടെയെഴമേവരും
  ശ്രീരാമചന്ദ്രനെ
വിവിധമുരുഭക്തിയാൽ-
  ക്കുപ്പിപ്പുകഴ്ത്തിനാർ.
തനതു മറ നിർവ്വഹി-
  ച്ചേവം, സദസ്സുത-
ന്നനുമതിയെ വാങ്ങിവി-
  ശൈചകസമ്പൂജിതൻ,

നിരഘസഭ വിട്ടെഴു-
ന്നള്ളിനാൻ, മാമുനീ-
ശ്വരരുടെ ശുഭാശിസ്സു
പിൻചെന്ന രാഘവൻ.

ക്ഷമയുടെ മണാളനാ
ശ്രീരാമനേകിടും
ക്ഷമയൊടിതു കേട്ടനി-
ങ്ങൾക്കമേ മങ്ഗളം.

സമാപ്തം.

032:1M86:15
H4
UNIVERSITY LIBRARY MADRAS
MUL
177606

- 8 JAN 1958